

§ 836, stk. 1, om vidneafhøring og § 968, stk. 1, om kære. Med lovforslaget er den særlige betegnelse »undersøgelsesret« således ikke medtaget i forslaget til retsplejelovens § 705, stk. 4, i forslaget til retsplejelovens § 707 (lovforslagets § 1, nr. 123) eller i de øvrige bestemmelser i forslaget til nyaffattelse af retsplejelovens kapitel 76-80, 82 og 83 (forslaget til retsplejelovens §§ 837, 839, 841, 843, 848, 911, 934 og 937, jf. lovforslagets § 1, nr. 132 og 133). Betegnelsen udgår med lovforslaget tillige af retsplejelovens §§ 968, 970, 972 og 979 (lovforslagets § 1, nr. 134, 136, 138 og 144). Med lovforslaget vil byretten således fremover alene blive betegnet »undersøgelsesret« i de tilfælde, hvor der ved byretten – uden for den egentlige strafferetspleje – optages forhør i medfør af retsplejelovens § 1018 (som ikke foreslås ændret), f.eks. angående stedfundne ildebrande, undvigelse af fanger, ulykkestilfælde, dødfundne personer mv.

Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 705, stk. 2, vedrører den situation, at straffesager, der hører under Sø- og Handelsretten eller søret, forenes med straffesager, der hører under landsretten i første instans (dvs. nævningesager) eller under den almindelige byret.

Efter lovforslaget skal landsretten ikke længere behandle straffesager i første instans, jf. forslaget til retsplejelovens § 686, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 113), og Handelsretten (tidligere Sø- og Handelsretten) skal ikke længere behandle straffesager, jf. forslaget til retsplejelovens § 15 (lovforslagets § 1, nr. 3).

På den baggrund vedrører forslaget til *stk. 2* forening af en straffesag, hvor fagkundskab til søforhold skønnes af betydning – og hvor der som udgangspunkt skal medvirke to sagkyndige efter forslaget til retsplejelovens § 20 b, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 3) – med en straffesag, der skal behandles under medvirken af nævninger, eller med en straffesag i øvrigt. I overensstemmelse med princippet i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 705, stk. 2, skal de forenede sager i førstnævnte tilfælde i sin helhed behandles som nævningesag, mens de forenede sager i sidstnævnte tilfælde skal behandles under medvirken af to sagkyndige efter forslaget til retsplejelovens § 20 b, stk. 1, hvis den forbyrdelse, der begrunder medvirken af de sagkyndige, nærmest har givet anledning til forfølgningen. Retten kan dog afvise at behandle sagerne samlet, hvis forening ikke findes hensigtsmæssigt. Dette svarer med redaktionelle ændringer til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 705, stk. 2, 3. pkt.

Til nr. 123 (§ 707)

Forslaget til *stk. 1* svarer med en redaktionel ændring til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 707, stk. 1, hvorefter retten kan beslutte at forene flere selvstændige straffesager til én sag. Betegnelsen »undersøgelsesret«, der anvendes i den gældende bestemmelse, er ikke medtaget, jf. lovforslagets § 1, nr. 122, og bemærkningerne hertil.

Stk. 2, 1. pkt., svarer med en redaktionel ændring til den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 707, stk. 2, 1. pkt., med de konsekvensændringer, som følger af, at der med lovforslaget ikke længere vil være straffesager, der skal behandles ved landsret i første instans. I *stk. 2, 2. og 3. pkt.*, foreslås det udtrykkeligt fastsat i loven, at beslutning om forening af straffesager, der forfølges ved forskellige byretter i samme landsretskreds, tages af landsretten, når der ikke enighed, mens beslutningen i andre tilfælde tages af Højesteret, når der ikke er enighed.

Til nr. 124 (§ 719, stk. 2, nr. 2 og 3)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 719, stk. 2, nr. 1, påtaler statsadvokaten sager, der skal behandles ved landsretterne i første instans (dvs. nævningesager) eller som ankesager.

Det foreslås, at statsadvokatens påtalekompetence i nævningesager videreføres, selv om disse sager efter lovforslaget fremover skal behandles ved byretten i første instans, jf. forslaget til *nr. 1*. Efter forslaget har statsadvokaten tillige påtalekompetence i sager, som behandles som domsmandssag i stedet for som nævningesag som følge af tiltaltes beslutning efter forslaget til retsplejelovens § 687 om tiltaltes mulighed for at fravælge nævningebehandling (lovforslagets § 1, nr. 113). Det vil også være statsadvokaten eller en af dennes medhjælpere, der varetager udførelsen af disse sager i retten, jf. forslaget til retsplejelovens § 101, stk. 1 (lovforslagets § 1, nr. 48).

Nr. 2 viderefører statsadvokatens påtalekompetence i ankesager ved landsret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9.3.3.1 og 9.3.3.5 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 125 og 126 (§ 729 a, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 5. pkt., og § 729 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 5. pkt.)

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 127 (§ 735, stk. 1, 1. pkt.)

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 735, stk. 1, 1. pkt., beskikkes forsvareren ved Højesteret, landsret, Sø- og Handelsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Aalborg og Roskilde af